

Det vil sige, at de normalt skal ligge med en kapacitet, der ligger over gennemsnittet. Det vil vi gerne være med til. Jeg tror, det er meget nødvendigt, at vi gør det, og hvis Venstre også vil være med til det, så kan vi måske skaffe flertal for at få gjort noget ved den sagsbehandlingstid. Den er helt væsentlig.

Så synes jeg, der ligger noget principielt omkring lokalplanerne og plankompetencen. Jeg vil godt ...

Formanden:

Vi kan desværre ikke nå mere i denne her omgang.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, jeg synes jo, at jeg af hensyn til fru Birthe Rønn Hornbechs omsorg også for min person hellere måtte gå op og komme med en kort bemærkning, inden jeg går på talerstolen som ordfører senere.

Jeg vil blot spørge, om det havde ændret Venstres holdning, hvis man var blevet inviteret til forhandling. Jeg har egentlig vanskeligt ved at tro det, i lyset af at man allerede i betækningsudkastet tilkendegiver, at man – uanset hvordan man i Folketinget stiller sig til Venstres ændringsforslag – agter at stemme imod loven.

Helt ærligt, det her er ren valgekuler hos Venstre og De Konservative. Og af ren omsorg vil jeg minde fru Birthe Rønn Hornbech om, hvordan Venstres borgmestre over det ganske land forholder sig til det her, og deres bekymring over, at man nu siger nej til de stramninger, der ligger i regeringens forslag.

Så al den omsorg for min person er der såmænd ikke nogen grund til, men jeg vil til gengæld som almindelig serviceoplysning minde om alle de artikler, der har stået i avisen om, at Venstres borgmestre undrer sig over, at man ikke kan stemme for helt regulære stramninger i forbindelse med det her lovforslag.

Formanden:

Fru Birthe Rønn Hornbech – og mon ikke vi kunne nærme os afslutningen på denne runde af korte bemærkninger?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes da, at det var rart endelig at få den socialdemokratiske ordfører på banen, for jeg un-

drede mig da over, at alle journalisterne i går underholdt om alle de socialdemokratiske folketingsmedlemmer, de havde talt med, bare ikke med ordføreren.

Det skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i, heller ikke i om det er hr. Lars Kramer Mikkelsen, der har forhindret forhandlinger med regeringen. Jeg kan jo ikke vide det. Men jeg kan jo konstatere, at nu begynder man at spørge om forhandlinger. Ja, man ønskede jo at skrive den betænkning efter tidsplanen, og det har altså været sådan tidligere, at forhandlinger naturligvis foregår, inden man afgiver betænkning.

Det, vi har sagt på et meget tidligt tidspunkt, er, at vi slet ikke vil have med det her lovforslag at gøre, så længe den bestemmelse er der om, at vi hen over hovedet på kommunen, og det bliver jo flere kommuner, skal begynde at sætte en masse ind bag tremmer, der rettelig burde sendes ud af landet. Det er ikke nogen stramning.

Det er en sovepude for regeringen, så vi skal forsørge endnu flere asylsøgere i endnu længere tid, som synes, at det er alle tiders luksus at være i Danmark, selv i et fængsel. Det kan vi ikke være med til.

Regeringen og Socialdemokratiet eller Socialdemokratiet alene i Retsudvalget har kludret i forløbet af denne her sag, hvis man virkelig i ramme alvor mener, at man nu vil begynde at spørge om forhandlinger. Jamen altså det er for det første ministeren, der indbyder. Så tager vi stilling til det, hvis vi skulle blive spurgt. Vi har aldrig sagt nej til forhandlinger til nogen indenrigsminister, tværtimod.

Så vil jeg sige til hr. Peter Duetoft: Jamen jeg synes, det kunne være herligt, hvis vi sammen kunne arbejde for, at nogle sager medførte en udsendelse efter 48 timer. Men vi har jo for så vidt tilbudt regeringen det. Nogle i Retsudvalget, jeg husker ikke hvem, indkaldte ministeren i samråd sidste år om sagsbehandlingstiderne, og vi tilkendegav over en bank hele vejen rundt, at de sagsbehandlingstider skulle ned.

Der var ikke nogen, der nægtede at yde ressourcer. Jeg gav personlig nogle praktiske anvisninger også på en bedre personalepolitik. Vi nægter ikke at give ressourcer, men det, der jo er galt, er, at man har afskediget folk, og så kan man altså ikke bare ansætte en masse på én gang. Det er jo forsømmelser, der er gamle, men vi ser da gerne, at man gradvis begynder at ansætte flere.